

Warszawa, 10 kwietnia 1933 r.²

G03c 11/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17892.

Leif Eriksen
(Oslo, Norwegja).

~~Kl. 57 b 17.~~
57b, 11/00

Sposób umieszczania tekstów na filmach, zwłaszcza filmach dźwiękowych.

Zgłoszono 8 czerwca 1931 r.

Udzielono 25 stycznia 1933 r.

Pierwszeństwo: 20 czerwca 1930 r. (Niemcy).

Przy wyświetlaniu filmu dźwiękowego w innym języku, niż ten, w jakim został film wykonany, należy zaopatrzyć taśmę filmową w teksty w języku danego kraju. Wykonywa się to w znany sposób przez włączenie napisów pomiędzy poszczególne części filmu. Jest to jednak bardzo kłopotliwe, gdyż włączenie napisu wymaga usunięcia odpowiedniej ilości poszczególnych obrazów, celem zachowania niezmiennej długości filmu, oraz powtórnego kopjowania zaopatrzonych w ten sposób w teksty części filmu, jak również bardzo uciążliwej dokładnej kontroli.

Sposób według wynalazku polega na tem, że teksty umieszcza się bezpośrednio na poszczególnych obrazach, po uprzednim zmiekczeniu, w odpowiednim miejscu

przez zwilżenie warstwy fotograficznej, oraz wtłoczenie w rozmiękczoną warstwę czcionek drukarskich. W ten sposób unika się powtórnego kopjowania i włączania nowych części do taśmy filmowej.

Umieszczanie znaków na warstwach światłoczułych przez rytowanie, drukowanie, wytłaczanie (również zapomocą stempli ogrzewanych) jest już znane, lecz znajdowało dotychczas zastosowanie wyłącznie w celu utożsamiania i oznaczania materiału. Tego rodzaju znaki umieszcza się jednak zwykle nazewnątrz powierzchni obrazkowej filmu. W przeciwieństwie do tego sposób według wynalazku dotyczy wytwarzania tekstów na powierzchni obrazkowej filmu.

W praktycznem wykonaniu sposobu we-

dług wynalazku najpierw zmiękcza się warstwę fotograficzną w tych miejscach filmu, w których mają być umieszczone teksty. Zmiękczenie wykonywa się np. za pomocą odpowiedniej cieczy, takiej jak woda, mieszanina wody i alkoholu lub tym podobnej. Skoro warstwa już dostatecznie zmiękła, wówczas wtłacza się w nią czcionki z danym tekstem w ten sposób, że powstają odpowiednio cieńsze miejsca, które przy wyświetlaniu filmu przepuszczają światło. W ten sposób można z łatwością umieszczać teksty na właściwym filmie, przyczem w razie, gdy taśma filmowa posiada w traktowanych w ten sposób miejscach powierzchni jaśniejsze, litery tekstu są zupełnie widoczne, ponieważ przy wtłaczaniu czcionek warstwa fotograficzna skupia się nieco na brzegach liter tak, iż światło nie może przez nie tak łatwo przechodzić.

Zamiast ramek drukarskich można również używać zespołów ze zwykłymi czcionkami; można również stosować specjalne

czcionki, które całkowicie usuwają warstwę z traktowanego miejsca.

Przy umieszczaniu tekstu trzeba przesuwac film przy każdym poszczególnym nadruku o wysokość jednego obrazu; w tym celu można stosować dowolne urządzenie.

Sposób ten można stosować do wszelkiego rodzaju filmów, nie tylko do filmów dźwiękowych.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób umieszczania tekstów na filmach, zwłaszcza filmach dźwiękowych, znamienny tem, że najpierw zmiękcza się, np. przez zwilżenie, warstwę fotograficzną filmu, potem wtłacza się w nią tworzące tekst czcionki lub ramki drukarskie.

Leif Eriksen.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

